

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. Grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 310

Poslovni broj: Pr-572/2025-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Kristini Trtanj Vukoja u pravnoj stvari tužitelja Ivana Dremela iz Sesveta, OIB 88257610377, Ulica Ružice Meglaj - Rimac 21, zastupanog po punomoćniku Joško Kaleb, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, OIB 26187994862, Ulica Vatroslava Jagića 33, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 24. ožujka 2026., u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 7. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Tuženik je dužan tužitelju s naslova naknade neimovinske i imovinske štete isplatiti daljnji iznos od 7.528,03 eura sa zateznom kamatom tekućom od 10.4.2025. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotnih poena a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sukladno odredbi članka 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana.

II/ Odbija se tužitelj s dijelom tužbenog zahtjeva u pogledu tijeka zateznih kamata od 18.1.2022. do dosuđenih zateznih kamata iz toč. I izreke kao neosnovan.

III/ Tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.225,00 euro, sa zateznim kamatama od 7. svibnja 2026.g. do isplate po stopi

koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, sukladno odredbi članka 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22.), a sve u roku od 15 dana.

IV/ Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadom parničnog troška preko dosuđenih 2.225,00 euro, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao radnik poslodavca Adria Casino d.o.o. bio zaposlen na radnom mjestu domar, na mjestu rada Automat klub Modran, Sisak S. i A. Radića 17 i da je prilikom obavljanja rada po uputi i nalogu poslodavca, zadobio tjelesne ozljede na način da je došlo do pada tužitelja sa visine. Do štetnog događaja je došlo prilikom postavljanja nosača za TV prilikom bušenja rupa na zidu za predmetne nosače kada su se ljestve na kojem je tužitelj stajao zajedno sa platformom pomakle tj urušile uslijed čega je došlo do pada tužitelja sa visine u dubinu niz stepenice, na kojim nije bilo nikakve zaštite od pada sa visine u dobitnu. U trenutku nastanka štetnog događaja poslodavac tužitelja Adria Casino d.o.o. Zagreb, Dubečka 1, imao je s tuženikom sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti-izvanugovorne odgovornosti prema djelatnicima, temeljem koje police je tuženik pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

1.1. Rješenjem Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje klasa UP/I-502-03/21-02/3933 tužitelju je priznata kao ozljeda na radu: pod evidencijskim brojem OR 14201 041021 5/2021. Tužitelj je zadobio višestruke teške tjelesne ozljede, provodio je bolničko liječenje u periodu od 04.10. do 20.10.2021. tijekom kojeg su izvršena dva odvojena operativna zahvata osteosinteze prijeloma i to osteosinteze podlaktice zbog prijeloma obje kosti podlaktice. Nakon toga tužitelje je podvrgnut drugom operativnom zahvatu osteosinteze petne kosti zbog prijeloma gležanja stopala i kostiju stopala. Zbog zadobivenih ozljeda i komplikacija tijekom bolničkog liječenja razvila se upala pluća. Provodio je bolnička stacionarna liječenja u bolnicama i klinikama za rehabilitaciji u periodu od 04.01.2022 do 01.02.2022, a po otpustu kontrole i fizikalne terapije. U nastavku liječenja zadobivenih ozljeda dana 20.09.2023 podvrgnut je i trećem operativnom zahvatu te je prisiljen provoditi i daljnje liječenje i fizikalne terapije sukladno uputama liječnika. Kao posljedica ozljeđivanja kod tužitelja je nastalo naruženje u vidu zaostalih ožiljaka na lijevoj podlaktici- dva postoperacijska ožiljka u dužini od 15 i 16 centimetara, ožiljci u području lijevog stopala pete u obliku slova L i to 8 centimetara + 5 centimetara, deformitete stopala te je zaostalo šepanje, koje naruženje stvara osjećaj srama i nelagode kod tužitelj u svakodnevnom socijalnom kontaktu. Provodio primarna bolničko liječenja u periodu od 04.10.2021 godine do 22.01.2025 godine, a zbog zadobivenih ozljeda i zaostalih posljedica i nesposoban je za rad, neprekidno od predmetnog štetnog događaja 04.10.2021 godine do 22.01.2025 godine

1.2. Potražuje naknadu imovinske i neimovinsku štetu po osnovi povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, povrede fizičkog, duševnog i socijalnog i to u okviru kriterija fizičkih bolova, pretrpljenog straha duševnih boli zbog smanjenja životnih i radnih aktivnosti, tuđe pomoći i njege, naruženja, imajući u vidu trajanje i intenziteta istih i sve nelagode kojima je tužitelj bio izložen nakon stradavanja i tijekom liječenja te posljedice istih, sve sukladno odredbi čl. 19. u svezi čl. 1046, čl 1095 i

čl.1100 ZOO-a. Smatra da mu pripada pravična novčana naknada u iznosu od 17.000 eura sa zateznom kamatom od 18.1.2022.g. (datum podnošenja odštetnog zahtjeva). Kako je tuženik u mirnom postupku dana 5.02.2022 na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje isplatio iznos od 60.000,00 kn te iznos od 3.280,00 kn za imovinsku štetu s osnova tuđe pomoći i njege, ukupno 8.398,70 eura, to u tužbi potražuje na ime daljnje neimovinske i imovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznos od 8.601,30 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 18.01.2022 godine do isplate.

1.3. Podneskom od 11.2.2026.g. potražuje s naslova neimovinske i imovinske štete daljnji iznos od 7.528,03 eura, sa zateznim kamata od 18.1.2022.g. i troškovima postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev. Ističe prigovor zastare, jer se radi o zadobivenim ozljedama u štetnom događaju od 04.10.2021., a tužba je podnesena 19.03.2025., izvan trogodišnjeg roka iz čl. 230. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Ne spori da je na dan ozljeđivanja 04.10.2021. tužitelj bio zaposlen kod poslodavca ADRIA CASINO d.o.o., na radnom mjestu – domar i priznaje da je tužiteljev poslodavac, imao kod tuženika u vrijeme štetnog događaja zaključenu policu osiguranja od odgovornosti prema djelatnicima broj 041140222337, za period od 01.07.2017. do 01.07.2022., u kojoj je ugovoren iznos osiguranja po osiguranom slučaju od 120.000,00 Kn / 15.926,73 EUR. Ne spori da je do ozljeđivanja tužitelja došlo na radu dana 04.10.2021., prilikom obavljanja radnog zadatka u automat klubu Modran u Sisku, S. i A. Radića 17, slijedom čega postoji odgovornost tužiteljevog poslodavca za pretrpljenu ozljedu na radu prema pravilima o objektivnoj odgovornosti, odnosno, tuženika kao osiguravatelja po polici osiguranja od odgovornosti iz poslovne djelatnosti. Ozljeda na radu od 4.10.2021. priznata je tužitelju od strane HZZO po osnovi Rješenja od 28.12.2021..

2.1. Smatra da zbog nastupa zastare utužene odštete, tuženik kao osiguravatelj tužiteljevog poslodavca nije u obvezi naknaditi mu eventualnu daljnju odštetu iz predmetnog štetnog događaja. U cijelosti osporava osnov i visinu daljnjeg utuženog iznosa od 8.601,30 eura s osnova neimovinske i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu. Ističe da je tuženik tužitelju u izvansudskom postupku, temeljem podnesenog odštetnog zahtjeva u predmetu 14 IMOD 199 2022 dana 15.02.2022. isplatio iznos odštete od ukupno 8.398,70 eura, od čega iznos od 7.963,37 eura s osnova neimovinske štete i iznos od 435,33 eura za imovinsku štetu za tuđu pomoć i njegu, čime je u potpunosti izvršio svoju obvezu. Stoga smatra da je u izvansudskom postupku u potpunosti izvršio svoju obvezu isplate cjelokupne neimovinske i imovinske štete od pretrpljenih ozljeda zadobivenih na radu od 04.10.2021.

2.2. Opreza radi, navodi kada bi se u postupku utvrdila osnovanost i dijela tužbenog zahtjeva, potrebno je uzeti u obzir da tuženik kao osiguravatelj tužiteljevog poslodavca od odgovornosti prema djelatnicima odgovara po osiguranom slučaju do iznosa osiguranja od 120.000,00 KN / 15.926,73 EUR, što jasno proizlazi iz police osiguranja i pri tome uzeti u obzir već isplaćen iznos odštete od 8.398,70 eura). Osporava zatraženi tijek zateznih kamata na utuženu štetu. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u ugovor o radu, presliku rješenje HZZO-a od 28.12.2021 godine, medicinsku dokumentaciju, izvješća o bolovanju, odštetni zahtjev, dopis tuženika od 18.01.2022 – obavijest o zaprimanju odštetnog zahtjeva, dopis tuženika o utvrđenoj obvezi i isplati nespornog iznosa od 14.02.2022., police osiguranja br. 041140222337 sa prilogima, Uvjete za osiguranje od javne (izvan

ugovorne) odgovornosti u primjeni od 17.12.2019., nalog za doznaku po šteti 14 IMOD 199 2022

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, te brižljive i savjesne ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno, a sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 -Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH,123/08, 57/11, 25/13, 89/14,- Odluka USRH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. U postupku nije bilo sporno:

- da je na dan ozljeđivanja 04.10.2021. tužitelj bio zaposlen kod poslodavca ADRIA CASINO d.o.o., na radnom mjestu – domar

- da je tužiteljev poslodavac, imao kod tuženika u vrijeme štetnog događaja zaključenu policu osiguranja od odgovornosti prema djelatnicima broj 041140222337, za period od 01.07.2017. do 01.07.2022., u kojoj je ugovoren iznos osiguranja po osiguranom slučaju od 120.000,00 Kn / 15.926,73 EUR

- da je do ozljeđivanja tužitelja došlo na radu dana 04.10.2021., prilikom obavljanja radnog zadatka u automat klubu Modran u Sisku, S. i A. Radića 17, slijedom čega postoji odgovornost tužiteljevog poslodavca za pretrpljenu ozljedu na radu prema pravilima o objektivnoj odgovornosti, odnosno, tuženika kao osiguravatelja po polici osiguranja od odgovornosti iz poslovne djelatnosti.

- da je ozljeda na radu od 4.10.2021. priznata je tužitelju od strane HZZO po osnovi Rješenja od 28.12.2021..

- da je tuženik tužitelju u izvansudskom postupku, temeljem podnesenog odštetnog zahtjeva od 18..1.2022.g. u predmetu 14 IMOD 199 2022 dana 15.02.2022. isplatio iznos odštete od ukupno 8.398,70 eura, od čega iznos od 7.963,37 eura s osnova neimovinske štete i iznos od 435,33 eura za imovinsku štetu za tuđu pomoć i njegu,

6. Sporan je osnov i visina zahtjeva.

7. Kako bi utvrdio visinu zahtjeva, sud je proveo dokaz medicinskim vještačenjem po vještacima kirurške i psihijatrijske struke. Vještaci u svom nalazu i mišljenju navodi kako su se ozljede koje je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju (prijelom lijeve podlaktice, prijelom lijeve petne kosti i natučenje lijevog stopala) mogle dogoditi u dinamici ozljeđivanja, što predstavlja uzročno posljedičnu vezu sa štetnim događajem. Kod tužitelja je provedena adekvatna terapija. Po završenom liječenju su zaostale trajne posljedice u vidu zaostale bolnosti i redukcije kretnji lijevog gležnja u jakom stupnju s artrozom, te minimalno redukcijom kretnji lijeve podlaktice. To jasno proizlazi iz anamnestičkih podataka, kliničke slike tijekom liječenja, pozitivnih nalaza dijagnostičke obrade. Liječenje završeno krajem 22.01.2025, a bolovanje je opravdano. Po provedenom liječenju s kirurške strane zaostale su trajne posljedice od 20 %. Psihičke tegobe izražene su u simptomatologiji Poremećaja prilagodbe, zbog čega u svakodnevnom radu i životu ulaže pojačane napore u omjeru od 10%. Vještaci usuglašeno ocjenjuju kako su trajne posljedice kod tužitelja s kirurško-psihijatrijske strane umanjile njegovu opću životnu i radnu sposobnost u omjeru od 25%. Tužitelj je pretrpio bol jakog intenziteta u trajanju od 5 dana, srednjeg intenziteta 14 dana i manjeg intenziteta 90 dana - kumulativno. Primarni strah bio je jačeg intenziteta i kratkotrajan. U daljnjem tijeku liječenja postojao je tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda, strah jačeg intenziteta bio je u trajanju od 6 dan, srednjeg intenziteta 18 dana, te blažeg do tri mjeseca po štetnom

dogadaju. Strah je izražen kumulativno. Tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć i njega 4 sata dnevno kroz 55 dana, 2h dnevno kroz 50 dana-kumulativno. Naruženje postoji u srednjem stupnju

7.1. Vještaci su se posebno očitovali kako je liječenje završeno krajem 22.1.2025.g.

8. Budući je liječenje tužitelja završeno tek 22.1.2025.g., to je neosnovan prigovor zastare iz čl. 230. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/2023 - dalje ZOO) jer početka subjektivnog roka za potraživanje naknade prouzročene štete zavisi od saznanja oštećenika za štetu, a to nije samo saznanje o postojanju štete već i saznanje o opsegu štete, odnosno elementima njezine visine.

9. Kako stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, to je i sud prihvatio nalaz i mišljenje vještaka kao stručno i objektivno napravljeno. Sud smatra da u mišljenju vještaka nije bilo proturječnosti i/ili nedostataka niti se pojavila osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja.

10. Strah, bolovi, smanjenje životne aktivnosti i naruženje su po Zakonu o obveznim odnosima mjerila za određivanje visine i obujma nastale štete radi povrede prava osobnosti. Dakle, temeljem odredbe čl. 1048. Zakona o obveznim odnosima, tužitelju pripada pravo na naknadu štete zbog povrede prava osobnosti (za pretrpljene fizičke boli, pretrpljeni strah te za smanjenje životne aktivnosti) a pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud je vodio računa o svim okolnostima iz čl. 1100.st.2. ZOO-a.

11. S obzirom na životnu dob tužitelja, zanimanje, nelagodnosti u tijeku liječenja te okolnosti slučaja, ovaj sud smatra da bi primjerena naknada za pretrpljene povrede prava osobnosti iznosila znatno više od ugovorenog iznosa osiguranja po polici tuženika za osigurani slučaj od 15.9226,73 euro, po kriterijima smanjenja životne aktivnosti i pojačanih napora u životu i radu, duševnih boli zbog naruženja srednjeg stupnja te pretrpljenih fizičkih boli i straha. Kao posljedica ozljeđivanja kod tužitelj je zastao je trajni invaliditet, trajne posljedice sa kirurške strane od 20 % , psihičke tegobe od strane vještaka psihijatra su ocjenjene od 10 % , a što vještaci objedinjuju u omjeru od 25 % trajnih posljedica umanjenja njegove opće životne i radne sposobnosti. Tužitelj je trpio bolove u trajanju od 109 dana, od toga jakog intenziteta 5 dana, srednji jaki 14 dana, slabijeg 90 dana, trpio je strah 115 dana, te mu je zaostalo naruženje srednjeg stupnja. Pretrpio je višestruke teške tjelesne ozljede u vidu brojnih prijeloma po različitim dijelovima tijela, između ostalog prijelom lijeve podlaktice prijelom obje kosti, ozljedu gležnja sa prijelomima, višeivernog prijeloma stopala , petne kosti i druge ozljede opisane u medicinskoj dokumentaciji, uz zaostalu ograničenost pokreta i funkcija i naruženja na različitim dijelovima tijela.

12. S obzirom da je tužiteljev poslodavac Adria Casino d.o.o. Zagreb, Dubečka 1, OIB 90180501899 je imao s tuženikom sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti prema djelatnicima u kojoj je ugovoren iznos osiguranja po osiguranom slučaju od 120.000,00 eura/ 15.926,73 eura, a kako je tuženik dana 15.02.2022 na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje isplatio iznos od 60.000,00 kn te iznos od 3.280,00 kn za imovinsku štetu s osnova tuđe pomoći i njege, ukupno 8.398,70 eura, to je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi daljnji iznos neimovinske i imovinske štete zbog povrede prava osobnosti na

tjelesno i duševno zdravlje od 7.528,03 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 6.2.2025.g. do isplate.

13. Odredbom čl. 29. st.1. ZOO propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate.

14. Tužitelj je zatražio tijek zateznih kamata od dana isplate dijela naknade u mirnom postupku. Kako je riječ o isplati temeljem police osiguranja od odgovornosti, a ne temeljem Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, tužitelj nije naznačio temeljem čega bi tuženik bio u zakašnjenju već s tim danom, jer je liječenje tužitelja završilo s danom 22.siječnja 2025.g., kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka. Stoga je sud odbio navedeni dio zahtjeva. Naime, odredbom čl. 919. st. 1 Zakona o obveznim odnosima propisano je da kada se dogodi osigurani slučaj osiguratelj je dužan isplatiti naknadu ili svotu određenu ugovorom u ugovorenom roku koje ne može biti dulji od 14 dana, računajući od dana kada je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio, te st. 2. kojim je propisano da ako je za utvrđene postojanja osiguravateljeve obveze ili njezinog iznosa potrebno stanovito vrijeme taj rok počinje teći od dana kada je utvrđeno postojanje njegove obveze i njegov iznos. Iz stanja spisa proizlazi da kako je 22.1.2025.g. završeno liječenje, nema dokaza da bi tužitelj naknadno dostavljao medicinsku dokumentaciju tuženiku, što sve znači da je tuženik mogao svoju potpunu obvezu utvrditi s danom 10.4.2025.g., jer je 26.3.2025.g. zaprimio tužbu sa svim prilogima i medicinskoj dokumentaciji, kada je u cijelosti mogao utvrditi svoju obvezu prema tužitelja. Stoga od 10.4.2025. počinju teći zatezne kamate.

15. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st 1. Zakona o parničnom postupku, a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 -Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH,123/08, 57/11, 25/13, 89/14,- Odluka USRH, 70/19, 80/22, 148/2025 - dalje ZPP). Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku u skladu s vrijednosti predmeta spora i važećom odvjetničkom tarifom („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22;138/2023 - dalje:OT). Pri odmjeravanju troškova sud je vodio računa i o odredbi čl.155.st.1. ZPP-a i priznao samo neophodne troškove u postupku, osobito vodeći računa o pravilima Zakona o parničnom postupku koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu. Priznati trošak sastoji se od: sastav odštetnog zahtjeva 500 (tbr.8/1 OT), sastava tužbe 200 euro (tbr. 7/1 OT), sastava podneska od 14.4.2025. 200 euro (tbr. 7/1 OT), sastava podneska od 19.5.2025. i 11.2.2026. svako po 50 euro (tbr. 8/4 OT), pristupa roč. 24.6.2025. 100 euro (tbr. 9/2 OT), pristupa roč. 24.3.2026. 200 euro (tbr. 9/1 OT), što iznosi 1.300,00, na koji iznos pripada PDV 325 euro i trošak medicinskog vještačenja 600 euro, ukupno 2.225,00 euro.

15.1. Ostali trošak nije priznat temeljem odredbe čl. 155.st.1. ZPP-a i čl. 156.st.1. ZPP-a, jer je sud smatrao da nisu bili neophodni u postupku ili ponavljaju već iznijete navode ili su uzrokovani krivnjom samog tužitelja. To što procesne odredbe propisuje pravo stranke na podnošenje podnesaka, ne znači da stranka ima pravo u svakom slučaju prebaciti taj trošak na teret druge strane, već svaki trošak da bi se priznao odvjetniku kao punomoćniku, mora biti potreban za vođenje parnice u smislu čl. 155.st.1. ZPP-a. Potrebno je da su kumulativno ispunjene dvije pretpostavke - da je zatraženi trošak predviđen odredbama Tarife te da je bio potreban za vođenje konkretnog postupka u smislu odredbe čl. 155.st.1. ZPP-a. Nepriznati podnesci po mišljenju suda nisu bili neophodni za vođenje ovog postupka.

15.2. Trošak pristupa ročištu na objavu nije trošak koji je neophodan u postupku jer se presude objavljuju i na e-oglasnoj ploči suda pa nije neophodno da sud primjerak prethodno digitalno potpisane presude printa i takav isprintani primjerak uručuje strankama, a da trošak za to snosi suprotna strana. Naposljetku, s isprintanom presudom koja se uruči na objavu stranke ne mogu podnijeti nikakav prijedlog za ovrhu, već istu moraju podnijeti s digitalnim primjerkom presude, stoga navedeni trošak se ne može smatrati neophodnim u postupku. Stav VSRH o priznavanje troškova pristupa na ročište odnosi se na razdoblje prije stupanja na snagu Izmjena i dopuna Zakona o parničnom postupku NN 138/2023, kada je stranka morala fizički doći na sud i preuzeti presudu i klauzulu ovršnosti. Prije stupanja na snagu izmjena i dopuna ZPP NN 138/2023 stranka je morala doći fizički na sud barem jednom, dok nakon izmjena i dopuna ZPP NN 138/2023 stranke dobiju i presudu i klauzulu pravomoćnosti putem e-spisa, dok takve odluke, s kojom bi mogle pokrenuti ovršni postupak, ne mogu dobiti fizički u sudu.

15.3. Zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška je neosnovan, s obzirom na uspjeh u postupku.

16. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 7. svibnja 2026.

SUDAC:

Kristina Trtanj Vukoja

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u 3 istovjetna primjerka, u roku od 15 dana u smislu odredbe čl. 335 st. 7-11 Zakona o parničnom postupku.

Dna:

1. pun. tužitelja

2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30887-a1beb**

Kontrolni broj: **04b5e-99c7b-68bec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.